

Сохань Наталія Анатоліївна,

Курсант Національної академії внутрішніх справ

Колісниченко Анна Віталіївна,

Старший викладач Національного авіаційного університету

ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ В СПЕЦІАЛІЗОВАНОМУ ВІЙСЬКОВОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ

Американські та британські студії: мовознавство, літературознавство, міжкультурна комунікація: Збірник наукових праць / за заг. ред. А. Г. Гудманяна, О. Г. Шостак. – К.: Талком, 2016. – С. 205-206.

Викладання англійської мови у спеціалізованому військовому закладі потребує значної уваги. Викладач повинен досконало володіти не лише лексикою і граматикою, а й уміти прогнозувати різноманітні ситуації, у яких іноземна мова стає необхідною, особливо приділяючи увагу сучасній реорганізації поліцейських структур та європеїзації України (2016 рік – рік англійської мови в Україні). Викладач іноземної мови несе подвійну відповідальність: навчити студентів не лише топ розмовних тем, просимулювати вірогідні ситуації для працівника поліції, як-то: пояснити іноземному туристові різницю в місцевих транспортних засобах чи допомогти знайти правильну дорогу, а й донести до курсантів іноземною мовою всю законодавчу базу країни, структуру виконавчих органів та основи судової системи України. Оскільки жодна мова не розвивається і не вивчається ізольовано від соціальних, політичних, моральних, особистісних та інших факторів, потрібно акцентувати увагу на міжпредметних зв'язках. Саме синтез англійської мови та інших наук акумулює в собі особливу складність як для студентів, так деякою мірою і для вчителів. Викладаючи не просто англійську літературну чи розмовну мову, а конкретно професійно спрямовану, зорієнтовану на майбутню професію студентів, педагог повинен оперувати професійними термінами, бути компетентним у специфічних питаннях іншої наукової галузі. Наприклад, вивчаючи тему «Legislative Power» («Законодавча влада»), педагог має не просто володіти судовими поняттями та термінами англійською мовою, а й розуміти сам принцип законодавства, знати самі закони, структуру законодавчих органів тощо. Отже, він має бути обізнаним з самою юриспруденцією як наукою, із її змістом, повинен уміти поєднувати діаметрально протилежні гуманітарні

дисципліни. Пояснюючи суто юридичні теми, викладач має проявити себе не тільки філологом, а й спеціалістом із цієї ж таки юриспруденції. Тобто, на плечі лінгвіста лягає подвійне навантаження – основна дисципліна (а саме англійська мова) та прикладна дисципліна (в залежності від спеціальності студентів), а іноді навіть декілька. Виходячи з цього, підбір речень з граматики має відповідати заданій прикладній темі, тобто, нести в собі не тільки зразок певної граматичної конструкції, а й інформативне поле, яке варіюється відповідно до навчальної програми. Шляхом виконання таких тренувальних вправ студенти засвоюють знання у двох смислових розрізах – граматичному і лексичному, причому граматичний – із філологічної дисципліни, а лексичний – із філологічної і спеціальної. Тому гостро постає необхідність подвійних спеціальностей та англомовних груп. Особливої уваги потребують саме останні, адже вони мають володіти англійською мовою настільки досконало, щоб вивчати інші дисципліни цією мовою. Головна задача викладача в таких випадках – поєднувати різні (іноді абсолютно діаметрально протилежні) навчальні предмети, тому актуальним стає використання різноманітних технічних засобів навчання, бо саме вони й будуть допомагати досягнути та згрупувати все нагромадження знань студентів, наочно показати схеми, механізми та самі принципи певних процесів.

Щоб досягти віддаленої кінцевої мети освіти, всебічно розвиненої особистості, педагог зобов'язаний сам бути взірцем такої особистості, давати студентам глибокі знання з найрізноманітніших галузей науки.